

Evangelist Matej govori kako Duh poručuje Josipu: «Ustani, uzmi dijete i njegovu u majku pa bježi u Egipat i budi ondje dok ti opet ne kažem, jer će Herod tražiti dijete da ga ubije.» I otišli su u Egipat. Pa kad je vrijeme došlo vratili su se.

Tuži se žena, majka troje djece: Muž mi teško pije! Draga ženo, poslušaj riječi svetoga Evandjelja! Uzmi dijete i idi, kao Marija, Josip i Isus. Idi! I vrati se kad bude bolje. Vrati se kad bude vrijeme. Vrati se kad prestane piti. Vrati se kad umre zlo. Tada se vrati.

Kad vidiš nekoga kako zlo čini, kad vidiš grupu ljudi ili pojedinca kako čine zlo: Ustani i idi od zla, odmakni se, nemoj u zlu sudjelovati. Onoga trenutka kad se odmakneš od zla već si se vratio u dobro. Josip, Marija i Isus su se vratili. Sve spasenje svijeta je u njihovu povratku. Svi darovi Božji dolaze u povratku iz Egipta. Doći će vrijeme za tvoj povratak. Sveto pismo kaže da je anđeo Božji poručio Mariji, Josipu i Isus da se vrate. Nastani se u gradu zvanom Nazaret. Ovo je vaš Nazaret, grad kojega je Nebo dalo vama koji ovdje živite. Josip, Marija i Isus su hrabri ljudi. Vratili su se. Nisu željeli nestati niti propasti. Dragi brate, Draga sestro! Vi ste Božji hrabri narod. Hrabri se svakoga dana vraćaju dobru. U dobru uvijek žele biti i dobru se stalno vraćati. Veliki Bog ljubavi i providnosti, Velika Majka Marija na nebo Uznesena danas slave veliko slavlje. Velike stvari Bog pripravlja za svoj narod, za one dobre i hrabre ljude koji se usude ići putem kojim ide Marija. Danas po osmjesima na lica ljudi koji su uz tebe, u vjeri koju u srcu osjećaš, u ovome slavljenu nade i vjere i mi prepoznajemo da smo na pragu Uznesenja. Davno su stari rekli da ono što slaviš to i postaješ. Dragi hodočasnici, dragi hrabri ljudi, prijatelji Blažene Djevice Marije Uznesene na Nebo! Neka Vam je blagoslovljen i svet ovaj veliki blagdan vjere. Danas ovaj blagdan slavimo i neka slavlje nikada ne prestane. (Oštarije, Velika Gospa 2018.)

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 27. kolovoza	18.30 Po nakani (al)
Uto, 28. kolovoza	18.30 + Mate i Kate Hodak
Sri, 29. kolovoza	18.30 Na čast Sv. Josipu: + Jasminka Cazin (30. dan)
Čet, 30. kolovoza	18.30 + Verica Bulat; Zora i Ivan Žlimen
Pet, 31. kolovoza	18.30 + Ivan Puškarić; Slavko i Katica Božičević
Subota 1. rujna	18.30 + Đurđa Grdić; Toma, Fanika, Cilika i Ivan Pribanić; Dragica Fičurin; Tereza i Jure Gerić.
2. rujna - 22. NKG DAN GOSPODNJI	8.30 CEROVNIK: Po nakani (al) 10.00 SVETIŠTE: Misa za narod

1. TREĆI NACIONALNI susret hrvat. kat. obitelji biti će u **Solinu 15. i 16. rujna. Za bus još ima mjesta.** Polazak je iza pola noći 15/16. rujna Detaljnije u tjednu prije polaska.

2. UDBINA i proslava Dana hrvatskih mučenika – biti će u subotu, 8. rujna kad ujedno slavimo Malu Gospu (Malu Mašu). Cijena bi mogla biti oko 70 kn. Polazak u 6.30 sati.

3. ZARUČNIČKI TEČAJ i priprema za sakrament ženidbe – započinje u Ogulinu u subotu, 15. rujna u 19.30 sati i traje dva vikenda. Uključite se i poslušajte predavanja.

4. DEKANATSKI susret svećenika – održat će se u Ogulinu 30. kolovoza.

5. ŠKOLSKA i VJERONAČNA godina – počinje u ponedjeljak, 3. rujna.

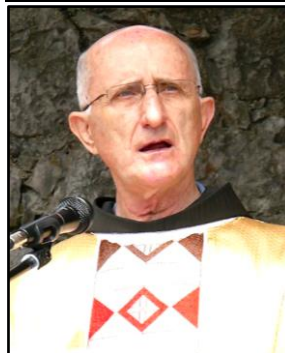
Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

26. kolovoza 2018. • 21. NKG • God. IX. • br. 34 (417)

Propovijed fra Svetozara Kraljevića

Oštarije – Velika Gospa, 15. kolovoza 2018.

Draga Braćo i Sestre! Sveta zemlja na kojoj stojimo progovara iz svakoga kamena, iz svake travke koja ovdje raste, iz duše svakoga čovjeka koji ovom zemljom hodi, iz svake stranice povijesti koja je o ovome narodu napisana, da je ovo zemlja Blažene Djevice Marije. Mi vjernici koji ovdje živimo tražimo Mariju, njoj se molimo, nju danas **ponovno** uzimamo za prijatelja i Kraljicu. Primamo njenu vjeru, radosti i ljepotu. Ova zemlja ukrašena zvijezdama nebeskim, kao Marija, ukrašena suncem, najljepšim zelenilom, ukrašena srcima svih vas koji ovdje živite. Ova zemlja **Mariji** pjeva i daje slavu, Mariji se moli i traži njeno lice. Marija koja je na nebo uznesena želi da **svi okrenemo pogled prema Nebu** i da svi zajedno kažemo da je ona naša Kraljica.

Draga braćo i sestre! Biblija ovdje nije strana priča. Iz stranice u stranicu, iz riječi u riječ, Biblija opisuje Marijin život. A mi u Marijinu životu prepoznajemo svoje živote. Život ovoga napaćenoga naroda sličan je Marijinu životu. Mi se danas ovdje okupljamo upravo zato da bi smo u svojim životima prepoznali i upoznali Mariju. Mi želimo kao Maria hoditi ovim svijetom. Želimo kao Marija slušati Božju riječ. Kao Marija Božju riječ želimo slijediti. Moramo znati, kao Mariju svakoga od nas Bog imenom zove. Daje nam misiju i zadatak upravo kao Mariji.

Zanimljivi su kipovi koje Vi imate ovdje u crkvi.

To su kipovi koje gledate, uz koje odrastate. Uz njih se molite i oni su **ikone** vaše vjere. Uz glavni oltar stoji kip Sv. Fabijana. Fabijan je izabran za papu godine 236. Zbog predanoga rada za Crkvu car Decije Fabijana šalje u smrt. Sebastijan, vojnik u Dioklecijanovoj vojsci. Odluku da postane kršćanin plaća mučeničkom smrću. Vaši stari godine 1905. znali su zašto izabiru kipove svetih mučenika. U njima su prepoznali sebe. U njima su prepoznali svoje pretke. Kad vidiš kip svetih Fabijana i Sebastijana onda znaš kako su izgledali vaši preci, kako je izgledao čovjek koji je branio Oštarije 1521. Još u vašoj crkvi imate Navještenje Anđela Gabrijela / susret Marije i Elizabete / Isusovo rođenje i skidanje s križa.

Kip BDM od Čudesa nalazi se u središnjici crkve. Vidim imate i ulicu s njenim imenom. Kip Gospe u vašoj crkvi prikazuje Mariju Majku Milosrđa. Marija raširenim plaštem štiti puk. U lijevoj ruci drži Isusa, a desnom rukom prima Božji narod u svoj zagrljaj. Uz oltar na desnoj strani stoji Sv. Josip, a na lijevoj Sv. Terezija. Prva dva prozora do oltara prikazuju roditelje Majke Božje, Sv. Joakima i Sv. Anu. Ostali prikazuju hrvatske svece: Sv. Leopolda Bogdana Mandića, Sv. Nikolu Tavelića, Sv. Marka Križevčanina, bl. Alojzija Stepinca te bl. Mariju Petković. Vaša crkva u svetim slikama i kipovima govori o povijesti ovoga mjesta, o ljudima koji su ovdje živjeli.

Nemojte zaboraviti djeci pokazati ove svete slike i kipove. Neka djeca uz njih rastu. Neka ih pamte. Bolje će upoznati tko su kad ovi sveti kipovi postanu dio njihove duše i njihovo sveto sjećanje.

Najveći papa novijega vremena, Ivan Pavao II, veliki prijatelj Hrvatskog naroda, godine 1992 bio je na šetnji s mladim svećenikom Longijem. U povjerljivom razgovoru Papa je ovako proročanski govorio: **Reci ovo onima koje ćeš susresti** u Crkvi trećega tisućljeća. Vidim Crkvu zahvaćenu smrtnom ranom. Dubljom i bolnijom od onih u proteklim vremenima. Zove se islamizacija. Oni žele preplaviti Evropu. Vidio sam horde kako dolaze. Oni će napraviti invaziju na Evropu. Vi, Crkva trećega tisućljeća morate zaustaviti invaziju. E sada Papa izriče važne riječi: Ali ne oružjem. Oružje neće biti dovoljno. Invaziju možete zaustaviti samo dosljedno življenom vjerom. To neće biti rat među vjernicima, nego između nevjernika i vjernika, između onih koji su bez Boga i onih koji su s Bogom. Pokojni Papa Ivan Pavao II. poručuje da će Evropskoga čovjeka najviše uništiti nevjera, ateizam. Tada kada postane nevjernik bit će podložan svakoj bolesti suvremenoga društva i neće biti sposoban preživjeti.

Draga braćo i sestre! Već su pali i poraženi i nestali oni koji ne posjećuju svoje divne katedrale i mole se malo ili nikako. Katedrale i crkve onih koji ne dolaze u crkve na svetu molitvu; već su srušene, zapaljene i pogažene, i ako izgledaju da još uspravno stoje. Zato danas možemo zaključiti s pokojnim Papom: Najopasnija vatra kojom Europljani pale i ruše svoje crkve jest vatra nevjera. Moramo nešto znati: Ti si jedino dijete koje dragi Bog ima. Ti si jedino dijete koje dragi Bog ima, i nema drugoga. Kad tebe nema u crkvi sve crkve svijeta su prazne. Tada su sve crkve svijeta spaljene. Kad Majci njeno jedino dijete ne dođe, a svako dijete je jedino dijete, majka plače i ne da se utješiti. Tada kada dijete ne dođe kuća je već zapaljena, razrušena i za temelje joj se ne zna.

Najradikalniji čin što ga čovjek može učiniti protiv svoga vlastitoga bića, protiv bića svoga naroda, protiv vjere u Boga, protiv vjere u čovjeka,

jest nedjeljni ne-dolazak u crkvu, na svetu misu. To je radikalni čin protiv dobra, protiv vječnosti, protiv vječnoga života. Kad prestanemo živjeti po svetim sakramentima tada palimo građevinu svoje duše, palimo svoje crkve i tada njih više nema. Evropa u moru svoje nevjere već je mrtva zemlja. Većina crkava u Evropi i ako fizički još postoje već su spaljene. Ni pepeo od njih nije ostao.

Kad ne dodemo nedjeljom u crkvu tada prestaje i nestaje sve ono što su stoljeća gradila. Kad nedjeljom ne dođemo u crkvu – **moramo to znati** – naše crkve postaju ruševine, naše kuće počinju gorjeti, naše obitelji počinju nestajati. Tada tisućljetna sjećanja, bogatstvo kojega smo dužni predati djeci, koje je kroz stoljeća nastalo, u jednome trenu nestaje. Neodlaskom u crkvu osiromašujemo prošlost, sadašnjost i budućnost. Tada Majka plače jer sve ono što nam je u proteklim vremenima podarila

nestat će i neće biti predato budućim naraštajima. Kad ne idemo nedjeljom u crkvu tada naše crkve gore u najvrućem plamenu, gore nego od neprijateljske ruke.

Želio bi spomenuti nekoliko imena – heroja koji su kroz povijest Božji narod nadahnjivali, koje smo ovih dana slavili. Slavili smo **Svetoga Lovru**. Kad su tražili da im preda crkveno zlato i srebro on im pokazuje siromahe Rima i reče: Ovo je moje blago. Kad su ga stavili na vatru i pekli, on šaljivo uzvikuje: Pečen sam dovoljno na desnoj strani, sada zagrizite i okrenite me na drugu stranu.

Sveta Klara divila se mladiću Franji Asiškom. I pored teškoga protivljenja roditelja odlučila ga slijediti. Franjo prima Klaru, reže njenu kosu, daje joj samostan u kome je skupila mnoge djevojke. I danas u Zagrebu imamo sestre Klarise koje i danju i noću mole, čine pokoru i žive pokorničkim životom. Nedavno jedna djevojka kada je diplomirala violinu na glazbenoj akademiji odlazi u samostan sestara Klarisa.

Edith Stein, Židovka, iz ortodoksne židovske obitelji. U 15. godini postaje ateist, nevjernik. Nemojte se čuditi kad dijete u 15 godini kaže da ne vjeruje. Ozbiljno je to. Slučajno čita knjigu Svetoga Ivana od Križa **O Križu**, i uzvikuje: OVO JE ISTINA. Prima krštenje i u teškom susretu s majkom priznaje: Ja sam postala katolkinja. Majci to je ravno smrti. Teško plače i ne može prihvatiti. Plače i kći. Edith ide dalje. Odlazi u karmelićanski samostan. Gestapo godine 1942 odvodi Edith u logor i u smrt. O toj velikoj ženi koja je doktor filozofije, mistik, redovnica, mučenica, s divljenjem govori Ivan Pavao II. Proglašava je sveticom i zaštitnicom Evrope. Jučer smo slavili svetoga **Maksimilijana Kolbea**. Mučenik i vjernik. Hrabri Božji čovjek.

Ima još jedan hrabri čovjek. Neki od vas njega ste poznavali. **Ivan Cindrić! Zvali su ga Piva**. Ubijen je na početku Domovinskoga rata. Ne bi smo željeli da Ivan Cindrić ponovno umre. On želi živjeti. Želi živjeti u djetetu koje se rodilo, u molitvi koja je izrečena, u dobrome zaposlenju kojega je mladić ovdje u svome mjestu dobio, u njivi koja je obrađena, u tvornici koja je napravljena, u osmjehu na tvome licu, u zagrljaju djevojke i mladića, u zarukama koje su upravo obavili, u krštenju djeteta, u vjenčanju, u lijepoj dječjoj igri. Ivan Cindrić želi živjeti. On je umro samo zato što je želio živjeti. I nećemo, ne smijemo, ne želimo, njegove ideale zaboraviti. Ne smijemo zaboraviti Ivana Cindrića. Nije dovoljno samo cvijet staviti na njegov grob.

Kad kažem Ivan Cindrić onda izgovaram ime svakoga čovjeka koji je jučer, danas, sutra nešto dobro uradio, nešto sasvim obično ali dobro, nešto sasvim normalno, i do kraja dobro i sveto. **Ivan Cindrić BRANIO JE DOM**. Danas kad molitvu izmoliš, kad skuhaš večeru, kad rodiš dijete, kad njivu obradiš, kad pozdraviš susjeda, kad se dijete igra, kad pjesmu zapjevaš, ti ustvari braniš svoj dom i živiš i umireš za njega.

Živjeti za nešto jest isto kao i ginuti. I danas se sjećamo onih koji su **godine 1521. promatrali kako im gori ova crkva**. I kuća i crkva, i štala, i duša, ponovno i ponovno gore ne samo zbog djela zlih neprijatelja nego i zbog naših ozbiljnih nedjela i propusta. Domovinu boli kad mladić ode nekamo daleko, npr. u Irsku. **Čovjek se pita kako obnoviti ovo sveto mjesto, kako ponovno sagraditi porušeno, kako obnoviti obitelj, kako obnoviti život, Božji dar života?**

